

Rádi byste se seznámili s podobou obecního znaku a vlajky, kterou vybralo a schválilo zastupitelstvo obce? Nyní máte možnost!

Žádost o schválení obecních znaků byla odeslána do Podvýboru pro heraldiku a vexilologii Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Po jejich schválení Podvýborem budou moci být obecní znaky uděleny předsedou PSP ČR.

IKONOGRAFIE

Obec Radějovice je tvořena dvěma místními částmi – Olešky a Radějovice. Historie obou částí byla rozdílná.

První zmínka o vsi Radějovicích je v listině vydané Anežkou Přemyslovnou, abatyší kláštera benediktinek při bazilice sv. Jiří na Pražském hradě a sestry českého krále Přemysla Otakara I. Ten uvedenou listinu následně confirmoval. Tímto aktem byly klášteru potvrzeny všechny držené statky a svobody, mezi nimi i ves Radějovice. Listina je v edici označena jako vydaná „ok. 1227“.

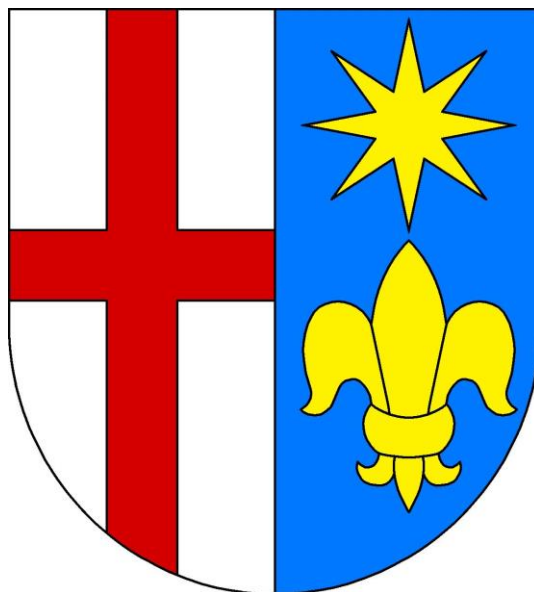
Části Radějovic se dostaly do držení obcí Nového Města pražského a rodu Dubečských z Dubče, vlastníků statku Průhonice. Roku 1508 získali část vsi Zapští ze Zap. V roce 1542 některé dvory koupila obec Nového Města pražského. Díl vsi i nadále držel klášter sv. Jiří na Pražském hradě. Novoměstským byl jejich majetek v roce 1547 konfiskován za účast v protihabsburském povstání a král Ferdinand I. daroval část zabraných statků Šebestiánu z Gerštorfu. Jinou část s Kamenicí koupil od české komory v roce 1550 Jan Frejnár z Branova. Toho dcera Kateřina získala od Gerštorfa díl Radějovic a v roce 1564 prodala Kamenici Prokopovi Otmarovi z Holohlav. Po něm statek postupně drželi Samson Křinecký z Ronova a Čeněk Mičan z Klinštejna. V roce 1580 patřila Kamenice Ladislavovi staršímu z Lobkowicz. Radějovice s několika dalšími vesnicemi byly v roce 1614 prodány Alžbětě Břízské z Břízy, která držela statek Lojovice. Ta statek Lojovice v roce 1622 odkázala Mikulášovi Beřkovskému ze Šebířova, který byl za účast ve stavovském povstání odsouzen ke ztrátě třetiny jmění. Byl mu ponechán statek Lojovice, který v roce 1627 koupil Kryštof Vratislav z Mitrovic. V následujících dvou stoletích se v držení Lojovic vystřídal několik majitelů v rychlém sledu. V roce 1834 koupil Lojovice od Gabriely hraběnky Buquoyové

Ervín hrabě z Nostitz-Rienecku, majitel panství Štířín, který byl posledním představitelem vrchnosti. Za něj ukončená vrchnostenská správa byla nahrazena správou státní.

Ves Olešky se poprvé připomíná v roce 1352 v soupise papežského desátku. Olešky jako farní ves s pozdně románským tribunovým kostelem Narození Panny Marie, jsou nepochybně starší, než první zmínka v písemných historických pramenech. V roce 1386 uplatňoval podací právo ke kostelu v Oleškách Chval z Kostelce, purkrabí na Vyšehradě. V roce 1415 jmenoval faráře k olešskému kostelu převor Matyáš a konvent kláštera sv. Jana Křtitele na Ostrově. Další osudy vsi jsou obtížně poznatelné. Víme, že ves patřila ke statkům purkrabství Pražského hradu a k úřadu Nejvyššího purkrabí Království českého. V roce 1569 koupil nejvyšší purkrabí Čeněk Míčan z Klinštejna statek Hostivař. Vilém z Rožmberka, jako nevyšší purkrabí, postoupil v roce 1577 tento statek úřadu nejvyššího purkrabího a jeho výnos byl určen k zajištění chodu úřadu. Od té doby držel statek Hostivař každý nejvyšší purkrabí, až do roku 1783, kdy byl spravován úřadem Stavů Království českého. Po ukončení patrimoniální správy byla Hostivař od roku 1860 majetkem Obce Království českého.

Znak: Stříbrno-modře polcený štít. Vpravo červený heraldický kříž, vlevo osmihrotá hvězda nad lilií, obojí zlaté.

V polceném štítě jsou dvě znaková pole, odkazující na dvě místní části, tvořící obec. Heraldicky pravé pole se vztahuje k Radějovicím a k nejstarší zmínce o vsi v písemných historických pramenech, která je spojena s klášteřem sv. Jiří na Pražském hradě, vlastníkem části vsi až do zrušení kláštera v roce 1782. Modré pole symbolizuje ves Olešky a zlatá hvězda a lilie jsou inspirovány patrociniem místního kostela, který je svědkem nejstarších a prameny nezachycených dějin vsi.

Vlajka: Modrý list s bílým žerďovým pruhem, širokým čtvrtinu délky listu a s červeným středovým křížem, jehož ramena jsou široká dvanáctinu délky listu. Uprostřed listu osmicípá hvězda nad lilií, obojí žluté.

Vlajka opakuje podobu znaku.

